

Innst. S. nr. 107

(2005-2006)

Innstilling til Stortinget fra kontroll- og konstitusjonskomiteen

St.meld. nr. 4 (2005-2006)

Innstilling fra kontroll- og konstitusjonskomiteen om anmodnings- og utredningsvedtak i stortingsse- sjonen 2004-2005

Til Stortinget

1. INNLEDNING

1.1 Bakgrunn

Stortingets forretningsorden § 12 annet ledd nr. 10 b forutsetter at regjeringen legger fram en årlig melding om oppfølging av stortingsvedtak som inneholder en anmodning til regjeringen (anmodningsvedtak) og om behandlingen av private forslag som er vedtatt oversendt regjeringen til utredning og uttalelse (utredningsvedtak). Ordningen ble innført for at Stortinget skal kunne føre en bedre kontroll med regjeringens oppfølging av slike vedtak, jf. Innst. S. nr. 168 (1998-1999).

De siste årene har antallet anmodningsvedtak økt sterkt. Går en 20-30 år tilbake i tid, lå antallet på 0-4 i året, og så sent som på slutten av 1980-tallet var det fremdeles beskjedent. På slutten av 1990-tallet endret dette seg og det årlige antallet vedtak etter århundreskiftet har vært meget stort.

I henhold til stortingsmeldingen har utviklingen i antall anmodningsvedtak de siste seks stortingsseksjonene vært som følger: 127 vedtak i 1999-2000, 183 vedtak i 2000-2001, 141 vedtak i 2001-2002, 242 vedtak i 2002-2003, 182 vedtak i 2003-2004 og 171 vedtak i stortingsseksjonen 2004-2005.

Reduksjonen av anmodningsvedtak i de siste stortingsseksjonene er i tråd med Stortingets ønske, jf. Dokument nr. 14 (2002-2003) sidene 90-92 og Innst. S. nr. 142 (2003-2004). Antallet vedtak ligger likevel fremdeles høyt i forhold til nivået på 1990-tallet.

1.2 Årets stortingsmelding

Statsministerens kontor har innhentet uttalelser fra de respektive departementer om oppfølging og behand-

ling av vedtakene fra stortingsseksjonen 2004-2005. Svarene er inntatt i stortingsmeldingens kapittel 2.

I Innst. S. nr. 156 (2000-2001) ga kontroll- og konstitusjonskomiteen uttrykk for at dersom det i den første meldingen som fremmes etter at vedtak er gjort, opplyses at regjeringen senere vil følge opp vedtaket, må det i den neste meldingen gis nærmere opplysninger om dette. Slike opplysninger er inntatt i meldingens kapittel 3.

Ved behandlingen av St.meld. nr. 4 (2004-2005) ga kontroll- og konstitusjonskomiteen uttrykk for at det ikke alltid blir gitt tilstrekkelig redegjørelse for regjeringens oppfølging av vedtakene. Saksordfører ga i debatten uttrykk for at

"... når Stortinget ber Regjeringen komme tilbake til Stortinget med en bestemt problemstilling i en bestemt sak, bør dette fortrinnsvis skje i en bestemt sak. Men komiteen innser også at det fra tid til annen kan være hensiktsmessig å vurdere de ulike problemstillinger i relasjon til andre problemstillinger, og at det kan være en fordel å bake dette inn i større vurderinger og i andre saker. Det komiteen har understreket, er at hvis det er det mest hensiktsmessig, må Regjeringen synliggjøre i dokumentet at dette er en oppfølging og et svar på de anmodningsvedtak som Stortinget har gjort."

Regjeringen legger vekt på at Stortinget alltid skal få en tydelig tilbakemelding om regjeringens oppfølging av de enkelte anmodningsvedtak. Tilbakemeldingen gis i proposisjoner eller meldinger. Det skal alltid framgå tydelig når et dokument fra regjeringen til Stortinget inneholder en oppfølging av og et svar på et anmodningsvedtak som Stortinget har gjort. Gis tilbakemeldingen i ordinære stortingsproposisjoner eller meldinger, skal vedtaksnummer, vedtaksdato og teksten i anmodningsvedtaket gjengis før det redegjøres for regjeringens oppfølging. Det bør også vises til i hvilken sammenheng anmodningsvedtaket er kommet opp med henvisning til hvilke stortingsdokumenter som ligger til grunn for vedtaket.

Mange av anmodningsvedtakene vil det bli gitt tilbakemelding på i de årlige budsjettproposisjonene. Ofte

forutsetter anmodningsvedtakene økte bevilgninger for å kunne gjennomføres. I så fall er det naturlig å vurdere gjennomføringen av vedtakene i budsjettet. For å bedre oversikten er det i fagproposisjonene laget en samlet framstilling av slike anmodningsvedtak som departementet gir tilbakemelding på i budsjettproposisjonen.

Dersom regjeringen i budsjettframlegget ikke har funnet rom for å foreslå de nødvendige bevilgninger til tiltaket vil dette klart framgå. Stortinget kan ved budsjettbehandlingen derved ta standpunkt til behovet for, og eventuelt vedta, endringer i budsjettet.

Det er ikke fattet noen utredningsvedtak i stortings-sesjonen 2004-2005.

1.3 Komiteens generelle merknader

Komiteen, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Berit Brørby, Svein Roald Hansen og Ivar Skulstad, fra Fremskrittspartiet, Carl I. Hagen og lederen Lodve Solholm, fra Høyre, Per-Kristian Foss, fra Sosialistisk Venstreparti, Inge Ryan, fra Kristelig Folkeparti, Dagfinn Høybråten, og fra Senterpartiet, Magnhild Meltveit Kleppa, viser til stortingsmeldingen om regjeringens oppfølging av anmodnings- og utredningsvedtak fattet av Stortinget i stortings-sesjonen 2004-2005. Komiteen har merket seg at antallet anmodningsvedtak har gått noe ned de to siste sesjonene. En slik utvikling er i tråd med Stortingets eget ønske som blant annet kom til uttrykk i forbindelse med behandlingen av Dokument nr. 14 (2002-2003) Rapport til Stortinget fra utvalget som har utredet Stortingets kontrollfunksjon. Utvalget ga uttrykk for bekymring for omfanget av anmodningsvedtak og pekte på flere uheldige sider ved for utstrakt bruk av Stortingets instruksjonsmyndighet.

Komiteen viser til Innst. S. nr. 127 (2004-2005) hvor antall anmodningsvedtak i perioden 2003-2004 ble korrigeret fra 182 til 180. Denne korreksjonen var korrekt i forhold til fremlagt melding. I ettertid har det kommet frem at ett av vedtakene; vedtak nr. 586 av 30. september 2004, ikke var kommet med i St.meld. nr. 4 (2004-2005). Vedtaket er imidlertid kommentert i St.meld. nr. 4 (2005-2006), men da i kapittel 3 som gjelder oppfølging av anmodningsvedtak fra tidligere sesjoner. Stortinget er ikke særskilt gjort oppmerksom på forholdet. Komiteen konstaterer at det har tatt mer enn ett år å få en foreløpig tilbakemelding på vedtaket. Komiteen forutsetter at regjeringen for fremtiden umiddelbart informerer Stortinget dersom feil skulle oppstå.

Komiteen har merket seg at det heller ikke i siste stortings-sesjon ble fattet noen utredningsvedtak.

Etter komiteens oppfatning er ordningen med en egen stortingsmelding om regjeringens oppfølging av anmodnings- og utredningsvedtak en hensiktsmessig arbeidsform på dette området. Komiteen har merket seg at regjeringen legger vekt på at Stortinget alltid skal få en tydelig tilbakemelding om oppfølgingen av de enkelte anmodningsvedtak.

Komiteen vil imidlertid bemerke at det ikke alltid fremgår like tydelig av stortingsmeldingen hvordan oppfølgingen av de enkelte vedtak er gjennomført. Komiteen vil derfor også denne gangen minne om at opplysninger om gjennomføringen av det enkelte vedtak skal fremgå av stortingsmeldingen. Det skal dermed ikke være nødvendig å lete i andre dokumenter, slik tilfellet har vært for enkelte av vedtakene som ble fattet i stortings-sesjonen 2004-2005.

Komiteen vil for øvrig uttrykke tilfredshet med at tilbakemeldinger på anmodningsvedtak som behandles i budsjettproposisjonene er samlet, og utkvittert særskilt i de fleste fagproposisjonene. Dette er en klar forbedring i forhold til tidligere, og komiteen vil be om at samtlige departement følger dette opplegget.

Komiteen har også merket seg at Regjeringen har fulgt opp kontroll- og konstitusjonskomiteens anmodning om å ta inn informasjon om status for de vedtak som Regjeringen opplyser at den vil følge opp på et senere tidspunkt, jf. meldingens kapittel 3.

Komiteen viser videre til kontroll- og konstitusjonskomiteens merknader i Innst. S. nr. 142 (2003-2004) hvor det heter at

"Respekt for Stortingets vedtak er en nødvendig forutsetning for vårt demokratiske systems legitimitet. Dersom et vedtak av en eller annen grunn ikke lar seg realisere, skal Regjeringen uten ugrunnet opphold komme tilbake til Stortinget."

I St.meld. nr. 4 (2005-2006) er det eksempler på at Stortinget relativt lenge etter at vedtak er fattet, og først gjennom behandlingen av St.meld. nr. 4 (2005-2006), blir meddelt at vedtak ikke vil bli gjennomført. Dette er en lite tilfredsstillende måte å utkvittere Stortingets vedtak på og komiteen forutsetter at regjeringen for fremtiden kommer tilbake til Stortinget umiddelbart når det er klart at et vedtak ikke vil bli fulgt opp.

Som et ledd i komiteens behandling av meldingen ble det i møte 8. november 2005 besluttet å be om eventuelle uttalelser fra de ulike fagkomiteene på de anmodningsvedtak som omtalt i meldingen.

Komiteen har merknader til oppfølgingen av i alt 18 anmodningsvedtak. For øvrig viser komiteen til at anmodningsvedtak som anses fulgt opp på en tilfredsstillende måte, ikke blir kommentert i innstillingen.

2. ANMODNINGSVEDTAK I STORTINGSSESJONEN 2004-2005

2.1 Arbeids- og sosialdepartementet

2.1.1 Vedtak nr. 286, 17. mars 2005

"Stortinget ber Regjeringa iverksetja lov om supplerande stønad til personar med kort butid i Noreg utan uttrekk i rammeoverføringane til kommunane."

Arbeids- og sosialdepartementet uttaler i brev 6. september 2005:

"Regjeringa har vurdert spørsmålet om å gjennomføre den supplerande stønadsordninga utan å redusere overføringane til kommunane, men har ikkje funne tilstrekkeleg grunn til dette. Det er ikkje tvil om at innføringa av ordninga vil spare kommunane for store beløp

til sosialhjelp alt i innføringsåret, og det kan då ikkje vere urimeleg å ta omsyn til dette. Kuttet i kommunerammene skal vere avgrensa til innføringsåret, slik at dei auka utgiftene til supplerande stønad som ein vil få i åra etterpå, ikkje vert kompenserte ved nye kutt i overføringane. Alt i alt kjem difor kommunane godt ut ved innføringa av den nye stønadsordninga."

2.1.1.1 KOMITEENS MERKNADER

Komiteen registrerer at Regjeringen ikke finner grunnlag for å gjennomføre Stortingets vedtak. Komiteen viser til sine innledende merknader til denne innstillingen og vil understreke at en utkvittering av Stortingets vedtak gjennom meddelelse i St.meld. nr. 4 (2005-2006) slik det legges opp i dette tilfellet, begrenser fagkomiteens mulighet for å undergi beslutningen en grundig behandling.

2.2 Helse- og omsorgsdepartementet

2.2.1 Vedtak nr. 57, 25. november 2004

"Stortinget ber Regjeringen legge frem forslag til Nasjonal plan for forebygging, forskning og behandling av diabetes for Stortinget i løpet av 2005."

Helse- og omsorgsdepartementet uttaler i brev 22. september 2005:

"Helse- og omsorgsdepartementet vil følge opp anmodningsvedtaket i St.prp. nr. 1 (2005-2006)."

I St.prp. nr. 1 (2005-2006) for Helse- og omsorgsdepartementet heter det følgende om oppfølgingen av anmodningsvedtak nr. 57:

"Sosial- og helsedirektoratet har utredet det faglige grunnlaget for en plan for forebygging, forskning og behandling av diabetes. Helse- og omsorgsdepartementet legger til grunn at dette skal være utgangspunktet for det kommende systematiske arbeidet med diabetes. Sosial- og helsedirektoratet vil bli gitt en koordinerende rolle i arbeidet. Arbeidet vil inkludere en samlet framstilling av hvordan utfordringene knyttet til diabetes vil bli møtt framover. I tillegg til omtalen nedenfor, vil ytterligere oppfølging bli presentert for Stortinget på egnet måte."

2.2.1.1 KOMITEENS MERKNADER

Komiteen konstaterer at Regjeringen ikke har fulgt opp vedtaket om å legge fram forslag til Nasjonal plan for forebygging, forskning og behandling av diabetes innen utgangen av 2005 slik Stortingets vedtak forutsatte.

Komiteens flertall, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Høyre, Sosialistisk Venstreparti, Kristelig Folkeparti og Senterpartiet, har imidlertid merket seg at arbeidet med spørsmål i tilknytning til tilbudet til diabetikere mv. er i gang og at stortingsflertallet under behandlingen av budsjettet for 2006 ikke hadde innvendinger til tilbakemeldingen og følgelig har akseptert Regjeringens opplegg.

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet har merket seg at Fremskrittspartiets medlemmer i helse- og omsorgskomiteen mener at Regjeringen ikke har fulgt opp vedtaket om å legge frem

forslag til Nasjonal plan for forebygging, forskning og behandling av diabetes. Disse medlemmer vil påpeke at ifølge vedtaket skulle planen vært presentert for Stortinget i løpet av 2005, noe som ikke er skjedd. Slik disse medlemmer ser det, ble vedtaket ikke fulgt opp i St.prp. nr. 1 (2005-2006), men kun omtalt, og disse medlemmer anser derfor vedtaket som ikke fulgt opp.

2.2.2 Vedtak nr. 381, 31. mai 2005

"Stortinget ber Regjeringen innføre en ventetidsgaranti for behandling innen barne- og ungdomspsykiatrien, dersom dette kan være et egnet virkemiddel for å redusere ventetiden. Stortinget ber Regjeringen legge fram en sak om ventetidsgaranti for behandling av barn og unge som er psykisk syke, så snart som mulig."

Helse- og omsorgsdepartementet uttaler i brev 22. september 2005:

"Helse- og omsorgsdepartementet vil i St.prp. nr. 1 (2005-2006) gi en vurdering av om en ventetidsgaranti for behandling av barn og unge er et egnet virkemiddel for å redusere ventetiden innen barne- og ungdomspsykiatrien."

I St.prp. nr. 1 (2005-2006) for Helse- og omsorgsdepartementet heter det følgende om oppfølgingen av anmodningsvedtak nr. 381:

"På grunnlag av en samlet vurdering av rettslige forhold og de tiltak som er satt i gang for bl.a. å redusere ventetiden for barn og unge innen psykisk helsevern, anser ikke departementet en lovfestet ventetidsgaranti som et egnet virkemiddel for å styrke tilbudet til barn og unge. På denne bakgrunn fremmes det derfor ikke et forslag om ventetidsgaranti for behandling av barn og unge som er psykisk syke."

2.2.2.1 KOMITEENS MERKNADER

Komiteen anser begrunnelsen for å avvise en ordning med ventetidsgaranti for behandling av barn og unge innen psykiatrien som knapp og stiller spørsmål ved om svaret tilfredsstillende Stortingets krav til å få fremlagt en sak. Komiteen registrerer imidlertid at Stortinget ikke har hatt anmerking til dette under behandlingen St.prp. nr. 1 (2005-2006).

2.2.3 Vedtak nr. 521, 16. juni 2005

"Stortinget ber Regjeringen om å gjennomgå det samlede heldøgnsstilbudet for mennesker med psykiske lidelser innenfor sykehusavdelingene, de distriktspsykiatriske sentrene og de psykiatriske sykehjemmene ut fra forutsetningen om at det samlede heldøgnsstilbudet skal styrkes, og legge fram en samlet plan for den videre utbyggingen for Stortinget i forbindelse med statsbudsjettet for 2006."

Helse- og omsorgsdepartementet uttaler i brev 22. september 2005:

"Helse- og omsorgsdepartementet vil følge opp vedtaket i St.prp. nr. 1 (2005-2006)."

I St.prp. nr. 1 (2005-2006) for Helse- og omsorgsdepartementet heter det følgende om oppfølgingen av anmodningsvedtak nr. 521:

"I statsbudsjettet for 2005 ble det redegjort for det samlede antall døgnplasser per 2003, og planlagte antall døgnplasser i 2008. På bakgrunn av Stortingets vedtak gir departementet her en oppsummering med oppdaterte statustall i forhold til St.prp. nr. 1 (2004-2005).

Det var 1 487 døgnplasser i DPS i 1998, og dette antallet var økt til 2 027 i 2004, jf. foreløpige tall fra SAMDATA. Opptrappingsplanen foreslo å øke antall døgnplasser til totalt 2 065 i 2006. I henhold til en kartlegging foretatt av Sosial- og helsedirektoratet i 2004, viser de regionale helseforetakene nåværende planer at det totalt vil være 2 215 døgnplasser i DPS i 2008.

(...) Det vises også til at de regionale helseforetakene i eget brev fra september 2004, er bedt om å sørge for at det ikke foretas ytterligere reduksjon i sykehjemsplasser eller andre døgnplasser inntil boligsituasjonen i kommunene er gjennomgått.

(...)
Antall døgnplasser ved sykehusene gikk ned fra 3 070 i 1998 til 2 814 i 2004, en nedgang på 256 plasser, jf. foreløpige SAMDATA tall for 2004. En kartlegging utført av Sosial- og helsedirektoratet i mai 2004, viser at Regionale helseforetak har ulike planer for utbyggingen av sykehusplasser i den resterende delen av opptrappingsperioden. Dersom planene gjennomføres vil det være 2 836 døgnplasser i sykehus i 2008, dvs. en nedgang på 234 plasser fra 1998, eller 7,6 pst. Forutsatt at denne reduksjonen først og fremst skyldes at allmennpsykiatriske oppgaver og tilhørende ressurser overføres til DPS, er dette en riktig utvikling. Sykehusene skal utvikle mer spesialisert kompetanse innen diagnostikk, utredning og behandlingsplanlegging, og det er behov for økt kapasitet i sikkerhetsavdelinger. Ressursfordelingen mellom sykehusavdelingen og DPS-ene er i dag fordelt med om lag 60 pst. ved sykehusene og 40 pst. ved DPS-ene. (...)

Når kapasiteten ved døgnavdelingene både i sykehus og DPS vurderes, må det ikke utelukkende legges vekt på antallet plasser. Det avgjørende er hvordan den samlede kapasiteten av døgnplasser, dagplasser, poliklinikk og ambulerende team utnyttes og samarbeider med kommunene. Det vises til orienteringen om ventetider, hvor det framgår at flere henvises og flere får behandling av psykisk helsevern.

(...)"

2.2.3.1 KOMITEENS MERKNADER

Komiteen har notert at Stortinget ikke har hatt innvendinger mot Regjeringens tilbakemelding under behandlingen av St.prp. nr. 1 (2005-2006).

Komiteens flertall, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Fremskrittspartiet, Sosialistisk Venstreparti og Senterpartiet, viser til den fremlagte redegjørelse og registrerer at viktige spørsmål som behovsdekning og vurdering av hvorvidt kommunale planer er tilstrekkelige, ikke er avklart.

Komiteens medlemmer fra Høyre og Kristelig Folkeparti viser til omtalen av bolig- og tjenestebehovet under kap. 743 post 62. Det fremgår av omtalen at det arbeides med analyser av behov for boliger og personalressurser, og at dette må sees i lys av at antallet pasienter med behov for slike tilbud endres over tid.

2.3 Justis- og politidepartementet

2.3.1 Vedtak nr. 58, 25. november 2004

"Stortinget ber Regjeringen arbeide videre med å utvikle en koordinert og helhetlig pårørende- og offeromsorg i Norge."

Justis- og politidepartementet uttaler i brev 23. september 2005:

"Justis- og politidepartementet vil redegjøre for oppfølgingen av vedtaket i St.prp. nr. 1 (2005-2006)."

I St.prp. nr. 1 (2005-2006) for Justisdepartementet heter det følgende om oppfølgingen av vedtak nr. 58:

"Regjeringen har iverksatt flere tiltak for å utvikle en helhetlig og koordinert offeromsorg. Det er nedsatt et utvalg (Fornærmedeutvalget), som vurderer fornærmedes rettigheter i straffeprosessen. Blant annet vurderes spørsmålet om fornærmede generelt, og/eller bestemte grupper fornærmede og pårørende, bør gis partsstilling i straffeprosessen. Utvalget skal levere sin innstilling medio januar 2006.

Videre har det vært etablert en arbeidsgruppe som har vurdert praktiske, ikke rettslige aspekter ved fornærmede og pårørendes møte med aktørene i straffesakskjeden. Arbeidsgruppen ble særlig bedt om å vurdere situasjonen ved rådgivningskontorene for kriminalitetsofre, deres faglige og administrative tilknyttingsform og deres fremtidige rolle i arbeidet for å styrke ofrenes stilling. Arbeidsgruppen overleverte sin rapport i august 2005. I rapporten foreslås det blant annet å styrke kompetansen om alminnelige offerreaksjoner hos aktørene i straffesakskjeden. Det foreslås også å utvikle en ordning med vitnestøtter, samt legge bedre til rette for skjerming av vitner ved å tilby separate ventetider der det anses nødvendig. Videre har utvalget vurdert ordningen med rådgivningskontor for kriminalitetsofre med sikte på å utvide den. Justisdepartementet vil vurdere rapportens forslag og melde tilbake til Stortinget på egnet måte. Departementet har også sendt på høring et forslag om enkelte endringer i voldsoffererstatningsloven for å styrke voldsofrenes stilling ytterligere."

2.3.1.1 KOMITEENS MERKNADER

Komiteens flertall, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Høyre, Sosialistisk Venstreparti, Kristelig Folkeparti og Senterpartiet, har merket seg at flertallet i justiskomiteen, medlemmene fra Arbeiderpartiet og Sosialistisk Venstreparti, anser at oppfølgingen av vedtaket er tilfredsstillende og viser til at disse uttaler at det

"å utvikle en helhetlig pårørende- og offeromsorg er et politikkområde hvor tilbudet kontinuerlig vil være i utvikling. Et bedre koordinert tilbud for ofre for kriminalitet omtales som et prioritert område for den nye regjeringen i St.prp. nr. 1 (2005-2006) Tillegg nr. 1."

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet har merket seg at Fremskrittspartiets medlemmer i justiskomiteen ikke mener at vedtaket er fulgt opp ved nedsettelse av "Fornærmedeutvalget" som kun skal vurdere fornærmedes rettigheter. Disse medlemmer viser til at anmodningsvedtaket ba om utvikling av en helhetlig pårørende- og offeromsorg i Norge.

Disse medlemmer anser dermed ikke vedtaket for fulgt opp.

2.3.2 Vedtak nr. 72, 30. november 2004

"Stortinget ber Regjeringen gå gjennom beredskapslovgivningen bl.a. med tanke på klargjøring av kommandolinjer og definering av gråsoner i akutt situasjoner."

Justis- og politidepartementet uttaler i brev 23. september 2005:

"Justis- og politidepartementet vil redegjøre for oppfølgingen av vedtaket i St.prp. nr. 1 (2005-2006)."

I St.prp. nr. 1 (2005-2006) for Justisdepartementet heter det følgende om oppfølgingen av vedtak nr. 72:

"I St.meld. nr. 42 (2004-2005) Politiets rolle og oppgaver, s. 98, vises det til at Regjeringen vil komme tilbake til Stortinget med ytterligere oppfølging av Stortingets anmodningsvedtak i lys av arbeidet som er igangsatt mellom Forsvars- og Justisdepartementet for å få til gode, samordnede øvingsaktiviteter, særlig relatert til terrorisme. Justisdepartementet ser det som hensiktsmessig å avvente rapporten fra utvalget som skal kartlegge hvilke virkemidler som kan brukes for å sikre rikets sikkerhet i forbindelse med vital infrastruktur og hvordan nasjonale interesser kan ivaretas overfor virksomheter som ikke er offentlige. Utvalget har frist til januar 2006 med å fremlegge rapporten."

2.3.2.1 KOMITEENS MERKNADER

Komiteen registrerer at viktige spørsmål i tilknytning til beredskapslovgiving og kommandolinjer fortsatt er ubesvart og forutsetter at saken følges opp på en egnet måte.

Komiteens flertall, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Fremskrittspartiet, Sosialistisk Venstreparti og Senterpartiet, har merket seg uttalelsen fra justiskomiteens flertall, medlemmene fra Arbeiderpartiet og Sosialistisk Venstreparti, der det fremgår at disse anser at vedtaket er delvis fulgt opp gjennom St.meld. nr. 37 (2004-2005) Flodbølgekatastrofen i Sør-Asia og sentral krisehåndtering og behandlingen av denne, jf. Innst. S. nr. 265 (2004-2005).

Komiteens medlemmer fra Høyre og Kristelig Folkeparti registrerer at saken er fulgt opp ved ulike anledninger, og at den er under kontinuerlig oppfølging.

2.3.3 Vedtak nr. 266, 4. mars 2005

"Stortinget ber Regjeringen legge frem en plan for en snarlig reduksjon i soningskøen slik at også gjengangerkriminelle raskt kalles inn til effektiv soning."

Justis- og politidepartementet uttaler i brev 23. september 2005:

"Justis- og politidepartementet vil redegjøre for oppfølgingen av vedtaket i St.prp. nr. 1 (2005-2006)."

I St.prp. nr. 1 (2005-2006) for Justisdepartementet heter det følgende om oppfølgingen av vedtak nr. 266:

"Regjeringen har i hele perioden gradvis økt fengselskapasiteten ved utvidelse av antall fengselsplasser og andre tiltak for å redusere soningskøen. Prioriteringen av varetekt og alvorlig kriminalitet står fast, og løsningen ligger derfor, som Stortinget påpeker, i generelt å redusere soningskøen. For å oppnå dette har Regjeringen også i 2005 utvidet antall fengselsplasser vesentlig. I 2006 foreslår Regjeringen å starte byggingen av Halden fengsel og fortsette prosjektering av nytt fengsel i Indre Salten. Det vises til punkt 4.1.1 om kapasitetsutvidelser under kat. 06.30. Videre vises det til omtale om narkotikaprogram med domstolskontroll under kat. 06.30 punkt 4.1.1 og hovedinnlendingspunkt 1.2.3. Målgruppen for dette programmet vil i stor grad være tidligere domfelte."

2.3.3.1 KOMITEENS MERKNADER

Komiteens flertall, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Fremskrittspartiet, Sosialistisk Venstreparti og Senterpartiet, har merket seg at justiskomiteens flertall, medlemmene fra Arbeiderpartiet og Sosialistisk Venstreparti, uttaler at regjeringen Bondevik ikke har lagt frem en plan for reduksjon av soningskøene. Flertallet finner følgende at vedtaket ikke kan anses å være fulgt opp.

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet viser til uttalelse fra Fremskrittspartiets medlemmer i justiskomiteen om at

"det bør utarbeides en helhetlig plan som inkluderer alle fengsler. En langsiktig plan for bygging av fengsler, utvidelser av kapasitet ved eksisterende fengsler og opprettelse av flere mindre enheter som Ilseng og Slidreøya, for hurtig å få redusert soningskøene. I denne forbindelse bør også bruk av nedlagte militærleire komme med i en helhetsvurdering."

Komiteens medlemmer fra Høyre og Kristelig Folkeparti viser til at Regjeringen i St.prp. nr. 1 (2005-2006) presenterte både en rekke gjennomførte tiltak og planer for nye tiltak for å få ned soningskøen. Disse medlemmer har spesielt merket seg proposisjonens konkrete tidsfesting:

"Med etablering av nye fengsler i Halden og Indre Salten vil kriminalomsorgen få en total ordinær kapasitet som nærmer seg forventet behov for fengselsplasser i 2010."

2.3.4 Vedtak nr. 330, 26. april 2005

"Stortinget ber Regjeringen vurdere å inngå avtaler med attførings- og rehabiliteringsinstitusjoner til gjennomføring av tvungen omsorg, tvungent psykisk helsevern og paragraf 12-soning."

Justis- og politidepartementet uttaler i brev 23. september 2005:

"Justis- og politidepartementet vil redegjøre for vurderingen i St.prp. nr. 1 (2005-2006)."

I St.prp. nr. 1 (2005-2006) for Justisdepartementet heter det blant annet følgende om oppfølgingen av vedtak nr. 330:

"Straffegjennomføring i institusjon innvilges på grunnlag av en konkret og individuell vurdering av om

institusjonen kan tilby et faglig opplegg som imøtekommer den enkelte domfeltes særlige behov, om hensynet til sikkerheten kan ivaretas tilfredsstillende og om institusjonens regime for øvrig er av en slik karakter at oppholdet kan godkjennes som straffegjennomføring. Opplegg som kun representerer friere soningsforhold aksepteres ikke.

De ulike behov for behandlings-/rehabiliteringstiltak og tiltak for å ivareta sikkerheten tilsier at valg av institusjon bør treffes på grunnlag av en konkret vurdering i hvert enkelt tilfelle. Enkeltavtaler med institusjoner kan således nyttes i spesielle tilfelle, etter grundig faglig vurdering og til den enkeltes beste ved dom til tvungen omsorg, tvunget psykiske helsevern, eller gjennomføring av forvaring/fengselsstraff i institusjon (§ 12). I slike tilfeller kan attførings- og rehabiliteringsinstitusjoner med spesialkompetanse være et viktig supplement til statlige institusjoner.

På sentralt nivå arbeider regjeringen for å videreutvikle det samlede behandlings- og rehabiliteringstilbudet for de aktuelle målgruppene, og det er en løpende dialog og samarbeid på tvers av departementene. Et rundskriv om samarbeid mellom helsetjenesten, sosialtjenesten og kriminalomsorgen overfor innsatte og domfelte rusmiddelmissbrukere er blant annet under utarbeidelse (jf. også punkt 4.1.1 under kat. 06.30).

I regjeringens tverrdepartementale handlingsplan mot rusmiddelproblemer 2006-2008 er det et klart mål at flere innsatte rusmiddelmissbrukere overføres til behandlings- eller omsorgsinstitusjon etter straffegjennomføringsloven § 12 (jf. også punkt 4.1.1 under kat. 06.30).

Kriminalomsorgens utdanningscenter gjennomfører videre en evaluering av straffegjennomføring etter § 12. Dette er den første omfattende evalueringen som er gjort rundt denne ordningen. Evalueringen er planlagt sluttført i løpet av 2005. Kriminalomsorgen vil etter dette foreta en helhetlig vurdering av gjennomføringen, der også bruken av institusjoner vil inngå som en del av vurderingen."

2.3.4.1 KOMITEENS MERKNADER

Komiteens flertall, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Høyre, Sosialistisk Venstreparti, Kristelig Folkeparti og Senterpartiet, viser til redegjørelsen i St.prp. nr. 1 (2005-2006) og konstaterer at Stortingets flertall ikke har hatt innvendinger mot Regjeringens utkvittering av vedtaket.

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet viser til at Fremskrittspartiets medlemmer i justiskomiteen anser vedtaket for delvis fulgt opp, men at de er skuffet over

"den passive holdningen Regjeringen har vist i forhold til dette spørsmålet. Disse medlemmer ville forventet en noe grundigere gjennomgang av hvilke institusjoner som er aktuelle og hvilke tiltak som eventuelt må igangsettes, for at det skal bli enklere å inngå slike avtaler med forskjellige attførings- og rehabiliteringsinstitusjoner. Disse medlemmer vil påpeke at det finnes verdifull kompetanse innen både offentlige og private institusjoner når det gjelder de problemstillinger man vil møte ved gjennomføringen av slike reaksjoner etter § 12."

2.3.5 Vedtak nr. 344, 12. mai 2005

"Stortinget ber Regjeringen komme tilbake på egnet måte etter behandlingen av stortingsmeldingen om Makt- og demokratiutredningen med vurdering av en eventuell inkorporering av FNs kvinnekonvensjon i menneskerettsloven."

Justis- og politidepartementet uttaler i brev 26. september 2005:

"(...)

Slik Regjeringen ser det, har ikke Regjeringens og Stortingets behandling av Makt- og demokratimeldingen gjort at spørsmålet om inkorporering av kvinne-diskrimineringskonvensjonen er kommet i et annet lys enn da inkorporering i likestillingsloven ble vedtatt. Regjeringen anser det derfor ikke på det nåværende tidspunkt som aktuelt å fremme forslag om at konvensjonen skal inkorporeres gjennom menneskerettsloven i stedet for gjennom likestillingsloven.

Fravær av forrangsbestemmelse betyr ikke at konvensjonen skal vike for annen norsk lovgivning. Hvilken regel som skal gå foran i en eventuell motstridssituasjon, må vurderes konkret."

2.3.5.1 KOMITEENS MERKNADER

Komiteens flertall, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Fremskrittspartiet, Sosialistisk Venstreparti og Senterpartiet, viser til formuleringen i anmodningsvedtaket som forutsetter at Regjeringen kommer tilbake til Stortinget på "egnet måte". Flertallet kan ikke se at en redegjørelse i St.meld. nr. 4 (2005-2006) om oppfølging av anmodnings- og utredningsvedtak, er et egnet dokument for fremleggelse av en vurdering av spørsmålet om inkorporering av FNs kvinnekonvensjon i menneskerettsloven.

Flertallet viser for øvrig til uttalelse fra justiskomiteens flertall, medlemmene fra Arbeiderpartiet og Sosialistisk Venstreparti, som uttaler følgende:

"Flertallet har merket seg at Bondevik-regjeringen ikke har ønsket å inkorporere FNs kvinnekonvensjon i menneskerettsloven. Flertallet viser til at regjeringen velger å utkvittere denne saken gjennom behandlingen av St.meld. nr. 4 (2004-2005) ved brev til Statsministerens kontor."

Komiteens medlemmer fra Høyre og Kristelig Folkeparti har merket seg at Regjeringen har kommet tilbake til Stortinget med en vurdering av en eventuell inkorporering av FNs kvinnekonvensjon i menneskerettsloven, slik Stortinget ba om.

2.3.6 Vedtak nr. 419, 6. juni 2005

"Stortinget ber Regjeringen foreta en gjennomgang av konsekvensene ved innføring av kontraheringsplikt."

Justis- og politidepartementet uttaler i brev 25. august 2005:

"Regjeringen vil komme tilbake til konsekvensene av å innføre kontraheringsplikt i forsikringsforhold i lys av høringsinstansenes svar på Justis- og politidepartementets høringsbrev 31. mai 2005 med forslag om at forsikringsselskaper ikke uten saklig grunn skal kunne nekte en person forsikring på vanlige vilkår."

2.3.6.1 KOMITEENS MERKNADER

Komiteen anser departementets svar som at saken er under arbeid og at Regjeringen vil komme tilbake til vedtaket på egnet måte.

2.3.7 Vedtak nr. 525, 16. juni 2005

"Stortinget ber Regjeringen vurdere hvordan en ordning med politiråd kan innføres i Norge."

Justis- og politidepartementet uttaler i brev 23. september 2005:

"Justis- og politidepartementet vil redegjøre for vurderingen i St.prp. nr. 1 (2005-2006)."

I St.prp. nr. 1 (2005-2006) for Justisdepartementet heter det følgende om oppfølgingen av vedtak nr. 525:

"Regjeringen ønsker et mer forpliktende samarbeid mellom politiet og andre myndigheter på kommunalt nivå. Et slikt samarbeid bør være basert på en felles forståelse om hva som til enhver tid er de lokale utfordringene. Det vises her til St.meld. nr. 42 (2004-2005) Politiets rolle og oppgaver som ble lagt frem for Stortinget sommeren 2005. I meldingen har regjeringen blant annet pekt på at det er viktig for politiet å ha et godt samarbeid med kommunen og kommunale aktører som for eksempel skjenkerettsutvalg, bygningsråd, vegetarter og barnevernsvakten. Politidirektoratet vil i samarbeid med KS og representanter fra fylkesmennene i løpet av høsten utarbeide en veileder. Veilederen skal omhandle politiets samarbeid og samhandling med kommunene og andre lokale og regionale offentlige samarbeidspartnere. Samtlige politidistrikter skal ta i bruk veilederen."

2.3.7.1 KOMITEENS MERKNADER

Komiteens flertall, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Sosialistisk Venstreparti og Senterpartiet, viser til redegjørelsen i budsjettproposisjonen og anser at vedtaket er delvis fulgt opp. Flertallet viser til at flertallet i justiskomiteen, medlemmene fra Arbeiderpartiet og Sosialistisk Venstreparti, uttaler følgende:

"Flertallet har merket seg at regjeringen har utarbeidet en veileder for samarbeid mellom politiet og lokale myndigheter. Flertallet ser dette som en delvis oppfølging av et viktig arbeid som må sees i sammenheng med behandlingen av St.meld. nr. 42 (2004-2005)."

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet viser til at justiskomiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet uttaler at det må

"(...) være en klarere rollefordeling mellom kommune/fylkespolitikere og politiet om hva som bør/skal gjøres/avklares. Det vil da være en bedre mulighet for politikerne i kommune/fylke å prioritere/påvirke og samarbeide med politiet om hvilke oppgaver som prioriteres og settes i fokus lokalt. For å få til ett slikt samarbeid mener disse medlemmer at politirådet skal innføres i alle kommuner."

Komiteens medlemmer fra Høyre og Kristelig Folkeparti har merket seg at Regjeringen har fulgt opp Stortingets vedtak om vurdering av politiråd, blant annet ved at det er utarbeidet en veileder for hvordan slike råd kan fungere.

2.4 Kommunal- og regionaldepartementet

2.4.1 Vedtak nr. 176, 15. desember 2004

"Stortinget ber Regjeringen videreføre tilskuddet til Human Rights Service som en fast ordning."

Kommunal- og regionaldepartementet uttaler i brev 21. september 2005:

"Human Rights Service har i 2005 mottatt 2 mill. kroner over kap. 521 Bosetting av flyktninger og tiltak for innvandrere, post 71 Kunnskapsutvikling. Regjeringen vil komme tilbake til spørsmålet om å videreføre tilskuddet i St.prp. nr. 1 (2005-2006)."

I St.prp. nr. 1 (2005-2006) for Kommunal- og regionaldepartementet heter det følgende om oppfølgingen av vedtak nr. 176:

"Regjeringen mener at det ikke bør tildeles driftsmidler til Human Rights Service. Human Rights Service bør konkurrere om midler til kunnskapsutvikling på lik linje med andre."

2.4.1.1 KOMITEENS MERKNADER

Komiteen viser til at anmodningsvedtaket forutsetter at tilskuddet til Human Rights Service videreføres som en fast ordning. Komiteen har merket seg at regjeringen Bondevik ikke videreførte tilskuddet i tråd med vedtaket.

Komiteens flertall, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Høyre, Sosialistisk Venstreparti, Kristelig Folkeparti og Senterpartiet, registrerer imidlertid at stortingsflertallet, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Høyre, Sosialistisk Venstreparti, Kristelig Folkeparti, Senterpartiet og Venstre, ikke hadde merknader til oppfølgingen av vedtaket under behandlingen av St.prp. nr. 1 (2005-2006).

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet viser til at Fremskrittspartiets medlemmer i kommunal- og forvaltningskomiteen uttaler følgende:

"Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet kan ikke se at regjeringen har fulgt opp anmodningsvedtak nr. 176 der Stortinget ba regjeringen om å videreføre tilskuddet til Human Rights Service som en fast ordning. Disse medlemmer mener at manglende oppfølging av anmodningsvedtak med budsjettvirkninger for kommende budsjett svekker Stortingets troverdighet, og derved også demokratiet. Det burde i utgangspunktet ikke være nødvendig for Stortinget å bruke tid og ressurser på å undersøke hvorvidt vedtak faktisk følges opp."

2.5 Kultur- og kirke departementet

2.5.1 Vedtak nr. 91, 2. desember 2004

"Stortinget ber Regjeringen vurdere å fremlegge for Stortinget forslag til obligatorisk registrering av innsamlinger av en viss størrelse i innsamlingskontrollen, krav til hvor stor del av det innsamlede beløp som skal gå til formålet med innsamlingen, samt andre forhold som berører regelverket for innsamlinger."

Kultur- og kirke departementet uttaler i brev 26. august 2005:

"Regjeringen mener en obligatorisk registreringsordning for innsamlinger av en viss størrelse ikke vil være et hensiktsmessig virkemiddel for å sikre forsvarlig gjennomføring av innsamlinger. Arrangører av større

innsamlinger til gode formål vil ha en egeninteresse i å opptre etisk og sørge for en rimelig andel av inntektene til innsamlingsformålet for å unngå uheldig publisitet om innsamlingen og derved inntektssvikt. Enkeltpersoner har anledning til å reservere seg mot telefoninnsamlinger og direktesendt markedsføring. Ved personlige henvendelser bør giveren selv vurdere innsamlerens og formålets seriøsitet. Stiftelsen Innsamlingskontrollen er en frivillig registreringsordning for innsamlingsaksjoner som forplikter innsamleren til å følge visse etiske og budsjettmessige retningslinjer. Regjeringen mener slike frivillige ordninger for registrering er tilstrekkelige så lenge faktisk misbruk av innsamlingsmidler og truende oppførsel i forbindelse med innsamlinger allerede rammes av løsgjengerloven og straffeloven og kan forfølges av politiet. Regjeringen finner derfor ikke grunn til å fremme forslag om en obligatorisk registreringsordning for innsamlinger av en viss størrelse, krav til hvor stor del av det innsamlede beløp som skal gå til formålet med innsamlingen, eller endre andre forhold som berører regelverket for innsamlinger."

2.5.1.1 KOMITEENS MERKNADER

Komiteen konstaterer at Regjeringen har valgt å ikke følge opp Stortingets vedtak. Komiteen viser til at vedtaket ble fattet den 2. desember 2004, mens tilbakemelding til Stortinget om at man ikke ville gjennomføre vedtaket først ble gitt i St.meld. nr. 4 (2005-2006) datert 7. oktober 2005. Komiteen viser til sine merknader i innledningen til denne innstillingen og understreker betydningen av at Stortinget informeres uten ugrunnet opphold når vedtak ikke vil bli satt ut i livet.

2.6 Landbruks- og matdepartementet

2.6.1 Vedtak nr. 288, 17. mars 2005

"Stortinget ber Regjeringen utrede muligheten for å innføre regelverk som sikrer forbrukerne ytterligere datomerking på matemballasjen, og orientere Stortinget om utfallet av utredningen på egnet måte."

Landbruks- og matdepartementet uttaler i brev 26. august 2005:

"Departementa har bestilt og nylig mottatt en utredning fra Mattilsynet om mulighetene for å innføre ytterligere datomerking for mat. Mattilsynet anbefaler å innføre merking av pakkedato og innfrysingsdato. Mattilsynet konkluderer imidlertid ikke i forhold til om slik merking skal være obligatorisk eller utformes som retningslinjer eller bransjestandarder. Departementa vil arbeide videre med spørsmålet om innføring av datomerking av matvarer med utgangspunkt i vurderingene til Mattilsynet, og vil orientere Stortinget om resultatet av dette når vurderingene er sluttført."

2.6.1.1 KOMITEENS MERKNADER

Komiteen har merket seg Landbruks- og matdepartementets redegjørelse og imøteser en orientering til Stortinget så snart resultatet av vurderingene foreligger.

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet viser til at Fremskrittspartiets medlemmer i næringskomiteen blant annet uttaler følgende:

"Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet registrerer at Landbruks- og matdepartementet i brev til komiteen 26. august uttaler

"Departementet har bestilt og nylig mottatt en utredning fra Mattilsynet om mulighetene for å innføre ytterligere datomerking for mat."

Disse medlemmer kan ikke se at Regjeringen har orientert Stortinget om utfallet av utredningen på egnet måte."

2.6.2 Vedtak nr. 350, 19. mai 2005

"Stortinget ber Regjeringen nedsette et utvalg, også med uavhengige representanter, for å gjennomgå størrelse på og antall vaktområder for veterinærer, samt en tilpasning av bemanning av områdene etter behov. Utvalgets arbeid bør være avsluttet innen oktober 2005 og må ta utgangspunkt i de økonomiske rammene for den vedtatte avtalen."

Landbruks- og matdepartementet uttaler i brev 26. august 2005:

"Landbruks- og matdepartementet har nedsatt et utvalg som skal gjennomgå organisering av klinisk veterinæravdelingen i tråd med stortingsvedtaket. I tillegg til Den norske veterinærforening, Mattilsynet og Landbruks- og matdepartementet som saken direkte angår, deltar KS, Norges Bondelag og Norsk bonde- og småbrukarlag i utvalget. Utvalget har også ett frittstående medlem. Utvalget arbeider ut fra en målsetting om å levere sine forslag i oktober/november 2005. Stortinget vil bli nærmere orientert om utvalgets forslag og oppfølging av dette på egnet måte."

2.6.2.1 KOMITEENS MERKNADER

Komiteen har merket seg Landbruks- og matdepartementets redegjørelse og forutsetter at vedtaket vil bli fulgt opp på egnet måte. Komiteen viser for øvrig til brev fra landbruks- og matministeren datert 10. mars 2006, som er vedlagt denne innstillingen.

2.7 Miljøverndepartementet

2.7.1 Vedtak nr. 141, 9. desember 2004

"Stortinget ber Regjeringen om at det i samarbeid med organisasjonene innenfor primærnæringene utarbeides en strategi for å redusere konfliktnivået i naturforvaltningen."

Miljøverndepartementet uttaler i brev 26. august 2005:

"Spørsmålet ble behandlet i St.meld. nr. 21 (2004-2005) Regjeringens miljøvernpolitikk og rikets miljøtilstand, kapittel 3.3.1. jf. Innst. S. nr. 228 (2004-2005). Det er flere konfliktdempende tiltak som allerede er i gang, bl.a. arbeidet med saksbehandlingsreglene for vernesaker etter naturvernloven for bl.a. å sikre samiske interesser bedre medvirkningsmuligheter. Regjeringen har også satt i gang arbeidet med frivillig vern innenfor barskogarbeidet.

Regjeringens forslag om å styrke arbeidet med å lage forvaltningsplaner for de mest brukte nasjonalparkene samt større verneområder, er også et viktig tiltak for å redusere konfliktnivået. Regjeringen viser til at konfliktnivået også henger sammen med kompensasjons- og erstatningsordningene. Erstatningene for rovvilt-skader er allerede lovfestet."

2.7.1.1 KOMITEENS MERKNADER

Komiteens flertall, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Fremskrittspartiet, Sosi-

alistisk Venstreparti og Senterpartiet, viser til Regjeringens redegjørelse og konstaterer at det ikke er utarbeidet noen strategi i samarbeid med organisasjonene for å redusere konfliktnivået i naturforvaltningen slik Stortinget har forutsatt.

Komiteens medlemmer fra Høyre og Kristelig Folkeparti viser til behandling av St.meld. nr. 42 (2000-2001) Biologisk mangfold - sektoransvar og samordning i energi- og miljøkomiteen, hvor komiteen valgte å legge et hovedfokus på skogvern og samarbeid med skognæringen. Resultatet av denne innsatsen er i ferd med å vise seg, og disse medlemmer mener derfor det er svært viktig at dette arbeidet videreføres, i nær dialog mellom partene. Disse medlemmer viser videre til regjeringen Bondevik IIs tiltaksplan for skogvern hvor det ble tatt initiativ til et krafttak gjennom et samarbeid mellom skogeierne og myndighetene for å nå målet om å stanse tapet av biologisk mangfold innen 2010.

Disse medlemmer viser til behandlingen av St.meld. nr. 25 (2002-2003) om Regjeringens miljøpolitikk og Rikets miljøtilstand, jf. Innst. S. nr. 46 (2003-2004), i energi- og miljøkomiteen der en enstemmig komité skrev følgende:

"Komiteen har merket seg at Regjeringen vil legge opp til en aktiv medvirkning fra skogeiernes organisasjoner i arbeidet med å finne frem til områder som kan være aktuelle for vern ("frivillig vern")."

Komiteen har merket seg at skogeiernes organisasjoner har fremholdt "frivillig vern" som hovedstrategi i barskogvernet."

Disse medlemmer viser videre til at et flertall i komiteen skrev følgende:

"Komiteens flertall, alle unntatt medlemmene fra Sosialistisk Venstreparti, slutter seg til Regjeringens vektlegging av frivillig vern som en viktig strategi, samt bruk av offentlig eide skoger for å øke vernearealet og anvendelse av fleksible makeskifteordninger, for å redusere konfliktnivået ved økt skogvern.

Flertallet har merket seg at skogeiernes organisasjoner nylig har gitt innspill om at hvis myndighetene ønsker å øke skogvernet og konkretiserer dette, kan skogeierne tilby skogområder som kan bidra til å dekke identifiserte mangler ved skogvernet."

Disse medlemmer mener at frivillig vern er en viktig strategi for å redusere konfliktnivået i skogvernet, og ber Regjeringen om å videreføre det viktige arbeidet regjeringen Bondevik II gjorde på dette området.

2.8 Utdannings- og forskningsdepartementet

2.8.1 Vedtak nr. 153, 13. desember 2004

"Stortinget ber Regjeringen legge til rette for å etablere et kiropraktorstudium i Norge."

Utdannings- og forskningsdepartementet uttaler i brev 22. august 2005:

"Helse- og omsorgsdepartementet gav i februar 2005 Sosial- og helsedirektoratet i oppdrag å utrede spør-

målet om eventuell etablering av kiropraktorutdanning i Norge. Direktoratet ble bedt om å utrede spørsmålet i lys av blant annet framtidig behov for og etterspørsel etter kiropraktortjenester, dels som primærhelsetjenester, dels i spesialisthelsetjenesten. Videre skal det se på behov for samarbeid mellom behandlere med utdanning innenfor manuelle terapiformer, allmennleger og aktuelle spesialistmiljøer i spesialisthelsetjenesten. Utdanningskapasiteten innenfor videreutdanning i manuell terapi og aktuelle legespesialiteter skal også belyses, samt at fagområdets behov for forskning og fagutvikling, særlig av tverrfaglig karakter, skal utredes. Mandatet legger til grunn at dersom direktoratet foreslår oppretting av kiropraktorutdanning i Norge, bes det om forslag til hvordan slik utdanning bør organiseres, forutsetningsvis i et tverrfaglig miljø. Utredningen med aktuelle forslag skal forelegges Helse- og omsorgsdepartementet innen 10. desember 2005."

2.8.1.1 KOMITEENS MERKNADER

Komiteens flertall, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Høyre, Sosialistisk Venstreparti, Kristelig Folkeparti og Senterpartiet, har merket seg redegjørelsen for oppfølging av vedtaket og registrerer at arbeidet med å etablere et kiropraktorstudium i Norge er igangsatt. Flertallet forutsetter at Regjeringen kommer tilbake til Stortinget på egnet måte.

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet viser til at Fremskrittspartiets medlemmer i kirke-, utdannings- og forskningskomiteen uttaler følgende om oppfølging av vedtaket:

"Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet viser til at det fra Stortingets side ble forutsatt at det skulle legges til rette for etableringen av et kiropraktorstudium i Norge. Dette må anses som en instruksjon av regjeringens arbeid med dette spørsmålet. Disse medlemmer mener formuleringen i forslaget er valgt fordi en faktisk mente å få opprettet slikt studium i Norge innen en rimelig tidsperiode, og ikke i den hensikt å kun undersøke om det er mulig. Disse medlemmer mener departementet bør følge opp Stortingets vedtak uten videre opphold i det tidsspillet som saken alt er blitt gjenstand for, vil bidra til forsinking av opprettelsen av et slikt studium i Norge."

2.8.2 Vedtak nr. 333, 9. mai 2005

"Stortinget ber Regjeringen komme tilbake til Stortinget med en egen sak vedrørende organisering og finansiering av ulike former for videregående opplæring i utlandet. Det forutsettes at saken også omhandler studietur for 10. trinn i grunnskolen."

Utdannings- og forskningsdepartementet uttaler i brev 22. august 2005:

"Departementet har igangsatt et arbeid med å se på organisering og finansiering av ulike former for videregående opplæring i utlandet. Arbeidet vil også omhandle studietur for 10. trinn i grunnskolen. Departementet kommer tilbake til Stortinget i budsjettammenheng."

2.8.2.1 KOMITEENS MERKNADER

Komiteens flertall, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Fremskrittspartiet, Sosialistisk Venstreparti og Senterpartiet,

viser til Stortingets vedtak hvor Regjeringen er bedt om å komme tilbake til Stortinget med en egen sak og anser ikke at uttalelsene i departementets brev av 22. august 2005 tilfredsstiller dette kravet.

Komiteens medlemmer fra Høyre og Kristelig Folkeparti har merket seg at departementet i august 2005 varslet at man ville komme tilbake til oppfølgingen av vedtaket av 9. mai 2005 i budsjettsammenheng, og har ingen innvendinger mot at departementet på det tidspunkt arbeidet med sikte på å legge saken frem for Stortinget så snart som mulig.

3. KOMITEENS TILRÅDING

Komiteen har ellers ingen merknader, viser til meldingen og rå Stortinget til å gjøre slikt

vedtak:

St.meld. nr. 4 (2005-2006) - om anmodnings- og utredningsvedtak i stortingssesjonen 2004-2005 - vedlegges protokollen.

Oslo, i kontroll- og konstitusjonskomiteen, den 14. mars 2006

Lodve Solholm
leder og ordfører

Vedlegg 1**Brev fra Stortingets kontroll- og konstitusjonskomité til Landbruks- og matdepartementet v/statsråden, datert 9. mars 2006****St.meld. nr. 4 (2005-2006) Om anmodnings- og utredningsvedtak i stortings sesjonen 2004-2005**

Kontroll- og konstitusjonskomiteen har for tiden til behandling St.meld. nr. 4 (2005-2006) Om anmodnings- og utredningsvedtak i stortings sesjonen 2004-2005.

Av meldingen fremgår det at Landbruks- og matdepartementet har ansvar for oppfølging av vedtak nr. 350 som lyder som følger:

"Stortinget ber Regjeringen nedsette et utvalg, også med uavhengige representanter, for å gjennomgå størrelse på og antall vaktområder for veterinærer, samt en tilpasning av bemanning av områdene etter behov. Utvalgets arbeid bør være avsluttet innen oktober 2005 og må ta utgangspunkt i de økonomiske rammene for den vedtatte avtalen."

I henhold til stortingsmeldingen har Landbruks- og matdepartementet i brev av 26. august 2005 til Statsmi-

nisterens kontor, uttalt følgende om oppfølgingen av vedtaket:

"Landbruks- og matdepartementet har nedsatt et utvalg som skal gjennomgå organisering av klinisk veterinær vakt i tråd med stortingsvedtaket. I tillegg til Den norske veterinærforening, Mattilsynet og Landbruks- og matdepartementet som saken direkte angår, deltar KS, Norges Bondelag og Norsk bonde- og småbrukarlag i utvalget. Utvalget har også ett frittstående medlem. Utvalget arbeider ut fra en målsetting om å levere sine forslag i oktober/november 2005. Stortinget vil bli nærmere orientert om utvalgets forslag og oppfølging av dette på egnet måte."

Av ovennevnte fremgår det at utvalget skulle levere sine forslag høsten 2005. På dette grunnlaget ber kontroll- og konstitusjonskomiteen om å bli orientert om eventuell videre oppfølging av denne saken.

Komiteen skal avgi sin innstilling 14. mars og ber derfor om et snarlig svar.

Vedlegg 2**Brev fra Landbruks- og matdepartementet v/statsråden til Stortinget, datert 10. mars 2006****St.meld. nr. 4 (2005-2006) Om anmodnings- og utredningsvedtak i stortings sesjonen 2004-2005**

Det vises til Kontroll- og konstitusjonskomiteens brev av 9. mars 2006 vedrørende vedtak nr. 350.

Utvalget som ble nedsatt på bakgrunn av anmodningsvedtaket, avga sin innstilling 14. desember 2005. I tillegg til Den norske veterinærforening (DNV), Mattilsynet og Landbruks- og matdepartementet (LMD) som saken direkte angår, deltok også KS, Norges Bondelag, Norsk bonde- og småbrukarlag og ett frittstående medlem i utvalget. Utvalget utredet organisering av klinisk veterinær vakt med utgangspunkt i de økonomiske rammene for den gjeldende avtalen. Utvalget la i sin innstilling vesentlig vekt på innspill fra arbeidsgrupper som ble nedsatt i alle Mattilsynets regioner.

Utvalget opplevde mandatets rammer som stramme, men flertallet - alle unntatt DNVs representant - samlet seg om et forslag som ville gi et økt ressursbehov til vaktordninger for veterinærer på om lag 3 %. Flertallsforslaget hadde følgende hovedelementer:

- omdisponering av midler som blir benyttet til spesialvakt for kjæledyr, til den kliniske veterinær vaktten,
- beskjedne endringer i geografisk inndeling av vaktområdene i samsvar med regionale innspill,
- videreføring av et prinsipp om tilpasning av bemanningen etter behov i form av redusert vaktbemanning om natten. Periodene med redusert bemanning ble foreslått begrenset til tidsrommet

kl. 22 - 06, d.v.s. en forkortet periode med redusert vaktbemanning i forhold til gjeldende ordning,

- redusert vaktbemanning om natten bør kun praktiseres dersom "responstiden" etter kriterier definert av utvalget ikke overstiger 100 minutter. Dette ville føre til en økning av antall veterinærer på vakt om natten fra 104 til om lag 135.

Utvalgets mindretall (DNVs representant) mente det var nødvendig med en større styrking av klinisk veterinær vakt enn det flertallet foreslo. Mindretallet pekte videre på at en eventuell nedleggelse av spesialvakt for kjæledyr ville kreve en sterkere økning av vaktbemanningen i befolkningstette områder enn det flertallet hadde foreslått.

I etterkant av utvalgsarbeidet har LMD gjennomført forhandlinger med DNV om en ny avtale om klinisk veterinær vakt. Utvalgets innstilling og de tilhørende regionale innspillene var et viktig grunnlag for disse forhandlingene. Ny avtale om klinisk veterinær vakt ble inngått 8. februar 2006. Avtalen trer i kraft 1. juli 2006 og har en økonomisk ramme som går ut over stortings budsjettvedtak på kap. 1115 post 70. Avtalen er derfor inngått med forbehold om nødvendige budsjettvedtak i Stortinget.

Den inngåtte avtalen har følgende tillegg til flertallsforslaget:

- Om lag ni ekstra veterinærer på vakt om natten
- Ett ekstra vaktområde i Rogaland og Agder

- Fem ekstra veterinærer på vakt i helgene i befolkningstette områder.

Vaktordning basert på den nye avtalen oppleves som forsvarlig av begge parter, og DNV har forpliktet seg til å arbeide aktivt for å få sine medlemmer til å delta i gjennomføring av avtalen.

LMD mener at en gjennom utvalgsarbeidet og den etterfølgende avtalen med DNV både har fulgt opp det konkrete anmodningsvedtaket fra Stortinget og etablert en klart forbedret ordning for klinisk veterinærvakt.

LMD vil orientere nærmere om saken og fremme forslag om tilleggsbevilgning på kap. 1115 post 70 i revidert nasjonalbudsjett.